

רוצים סיפור!

חבר בתוך ראי

מילים ולחן: דתיה בן דור

על רגל אחת עמדתי - והוא אותו דבר.
ריקוד נחמד רקדתי - והוא אותו דבר.
מחאתי לו כפיים - והוא אותו דבר.
עצמתי שתי עיניים -
(אני לא יודע אם גם הוא עצם,
כי לא ראיתי שום דבר).

עמדתי על ברך - והוא אותו דבר.
וחזרתי את כל הדרך - והוא אותו דבר.
כמו כדור קפצתי - והוא אותו דבר.
בצחוק גדול פרצתי - והוא אותו דבר.
אמרתי לו...

והוא אמר בדיוק אותו דבר,
בדיוק אותו דבר.
אני אליו חייכתי - והוא אותו דבר.
ברוך הבא ברכתי - והוא אותו דבר.
פה גדול פתחתי - והוא אותו דבר.
נבהלתי וברחתי - והוא אותו דבר.

אמרתי לו...

פעם אחת פגשתי
בראי חבר חדש,
ומה שאני לבשתי,
בדיוק גם הוא לבש.
אמרתי לו: "נדמה לי
שאתה מאוד דומה לי."
והוא אמר בדיוק אותו דבר,
בדיוק אותו דבר.

דתיה בן דור

בשנת 2001 השתתפה בפיתוחה של תוכנית הלימודים "תפור עלי - ממלכה של בריאות בגן הילדים" ובכתיבת תכניה. משירי הילדים שכתבה והלחינה: "מי שטוב לו ושמח", "אני תמיד נשאר אני", "ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת", "שיר לחודש תשרי", "איך זה להיות עץ", "קיפוד על הזקן", "כך נולד הצבע".

"עץ הפטפוזים". בשנת 2009 כתבה 43 פינות שטוזים קצרצרות באנימציה לערוץ הופ!. ב-1993 הוצג המחזה שכתבה, "נפילתו ועלייתו של המלך אַרְכִּיֶסְפֶקְטֶרוֹם היפּוֹטֶטוֹס הראשון ובקיצור ססגוניה", בהפקת תיאטרון הספרייה ובבימויו של אבי מלכה. ההצגה זכתה בפרס ההצגה הטובה ביותר בפסטיבל חיפה להצגות ילדים.

נולדה באלכסנדריה שבמצרים. גדלה בשכונת יד אליהו בתל אביב ואחר כך ברמת גן. למדה במדרשה למחנכים למוזיקה ובחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עסקה בחינוך מוזיקלי במשך 11 שנים. בשנת 1976 החלה בן דור לכתוב תסריטים, שירים ולחנים לתוכניות הגיל הרך של הטלוויזיה החינוכית: "מה פתאום?", "ציפיטפוט", "פרפר נחמד", "רחוב סומסום",

זכאנפ זשיר

הבית עם אלף המראות

סיפור עם אפגאני

באיטיות טיפס על המדרגות, הרכין את ראשו והיביט מבעד לפתח הבית.
כשראה 1000 כלבים לא-חברותיים מתבוננים בו בחזרה, הוא נהם עליהם. הוא נבהל כש-1000 כלבים קטנים נהמו עליו בתשובה. כשעזב את הבית - הוא חשב לעצמו, "איזה מקום נורא. לעולם לא אחזור לבקר בו."

במהירות ממש כמוהו.
הוא חיך חיוך גדול ונענה ב-1000 חיוכים גדולים, חמים וידידותיים כמו החיוך שלו. כשעזב את הבית, הוא חשב לעצמו: "איזה מקום נפלא. אחזור ואבקר בו לעתים קרובות".
באותו כפר, חי כלב קטן אחר, שלא היה כל כך מאושר כמו הכלב הראשון. החליט, גם הוא, לבקר בבית הזה.

בכפר קטן היה בית שנודע בשם "הבית של אלף המראות". כלב, קטן ושמח, שמע על הבית הזה והחליט לבקר בו. הוא דילג בשמחה על המדרגות עד שהגיע לשער הכניסה. כשהביט מבעד לפתח הבית, הוא זקר את אוזניו וכשכש בזנבו במהירות. להפתעתו הרבה, הוא מצא את עצמו מתבונן על 1000 כלבלבים שמחים אחרים, המכשכים בזנבותיהם